

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 44.052.025
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії Йопа Тетяна Володимирівна, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2018 році Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка за спеціальністю «Середня освіта», спеціалізація «Фізична культура», освітня програма «Середня освіта (Фізична культура)», здобула ступінь вищої освіти магістр та професійну кваліфікацію магістр середньої освіти (Фізична культура), вчитель фізичної культури, викладач фізичної культури.

Разова спеціалізована вчена рада утворена наказом Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» від «02» липня 2026 року № 209 у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – Тетяни Плачинди, докторки педагогічних наук, професорки, професорки кафедри фізичної культури та спорту Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»;

Рецензента – Алли Капітон, докторки педагогічних наук, професорки, професорки кафедри комп'ютерних та інформаційних технологій і систем Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»;

Офіційних опонентів – Людмили Сущенко, докторки педагогічних наук, професорки, завідувачки кафедри фітнесу і адаптивного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Інні Ляхової, докторки педагогічних наук, професорки, професорки кафедри фізичного виховання і педагогіки спорту Київського столичного університету імені Бориса Грінченка; Артема Бойченка, кандидата педагогічних наук, доцента, доцента кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

на засіданні «09» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 01 Освіта/Педагогіка Тетяні Йопі на підставі публічного захисту дисертації на тему *«Формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язберезжувальних технологій у професійній діяльності»* за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Дисертацію виконано у Національному університеті «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», Міністерство освіти і науки України, м. Полтава.

Науковий керівник Ліна Рибалко, докторка педагогічних наук, професорка, декан факультету фізичної культури та спорту Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Робота відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами). Дисертація має чітку логічну структуру, містить завершені наукові результати, характеризується належним рівнем обґрунтованості положень, послідовністю викладу матеріалу та

відповідністю встановленим вимогам до дисертаційних робіт.

Здобувач має 25 наукових публікацій, з них: 3 статті, опубліковані у співавторстві в періодичних наукових виданнях інших держав, що індексуються в міжнародних наукометричних базах Scopus та Web of Science Core Collection; 7 статей у фахових наукових виданнях України; 3 статті у зарубіжних виданнях; 12 публікацій в інших виданнях і збірниках матеріалів науково-практичних заходів; 1 колективна монографія.

Статті в наукових фахових виданнях України

1. Пермяков О. А., Оніщук Л. М., Йопа Т. В., Остапов А. В. Сучасна система фізичного виховання в умовах ЗВО. Професіоналізм педагога. 2020. С. 102–112.
2. Йопа Т. В., Пермяков О. А. Активізація рухової активності студентської молоді в умовах пандемії. Імідж сучасного педагога. 2020. № 6 (195). С. 46–49.
3. Йопа Т. В., Остапов А. В. Адаптація студентів-першокурсників до умов навчання у закладах вищої освіти. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. 2021. № 2 (340). С. 16–27. DOI: 10.12958/2227-2844-2021-2(340)-2-16-27
4. Рибалко Л., Пермяков О., Йопа Т. Неформальна освіта здобувачів вищої освіти спеціальності 017 Фізична культура і спорт в умовах воєнного стану в Україні. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. Умань, 2023. Вип. 3. С. 6–13.
5. Йопа Т. В. Аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури та спорту до впровадження здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. Наука і техніка сьогодні. Серія «Педагогіка». Вип. № 7 (48). Київ, 2025. С. 691–711.
6. Рибалко Л., Гулько Т., Гета А., Йопа Т., Воробйов О., Остапов А., Кравченко М., Косяк О., Караван Є. Формування готовності майбутніх

магістрів з фізичної культури і спорту до провадження здоров'язбережувальних технологій. *Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Technicznej W Katowicach*. 2025. № 19. С. 213–224.

7. Йопа Т. В. Педагогічні умови підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2026. № 1 (147.2). С. 56–66.

Статті в періодичних наукових виданнях, проіндексованих у базах
даних Scopus та Web of Science

1. Rybalko L., Yopa T., Hagner-Derengowska M., Muszkieta R., Ostrowska M. Motor activity as an indicator of a healthy way of life. *Journal of Physical Education and Sport (JPES)*. 2021. Vol. 21 (Suppl. issue 5). Art 374. P. 2813–2819.
2. Rybalko L., Hulko T., Yopa T., Żukow X., Gorgol P., Khomenko E., Zukow W. Overcoming Using fitness technologies to address post-traumatic stress disorders by using fitness technologies. *Journal of Physical Education and Sport*. 2024. 24(7). Art 177. 1569–1581.
3. Rybalko L., Onishchuk L., Hulko T., Yopa T., Zhalii R., Ostapov A., Horhol V. Preparation of future specialists in physical culture and sports with an aim of preserving and restoring physical and mental health of individuals. *Acta Balneologica*. 2023. Vol. LXV, 6 (178). P. 401–405.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та висловили зауваження.

Людмила Сущенко, докторка педагогічних наук, професорка, завідувачка кафедри фітнесу і адаптивного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, дала позитивний відгук, у якому, позитивно оцінюючи дисертаційне дослідження висловила окремі зауваження і побажання:

1. Окремі положення роботи мають дискусійний характер. Зокрема, певні міркування викликає формулювання об'єкта дослідження як «процесу фахової підготовки фахівців з фізичної культури і спорту». На нашу думку, більш конкретним і таким, що повною мірою відповідає змісту дисертаційного дослідження, могло б бути визначення: «об'єкт дослідження – професійна підготовка майбутніх бакалаврів з фізичної культури і спорту у закладах вищої освіти». Така конкретизація чіткіше окреслює межі дослідження, його об'єкт та контингент учасників.
2. Доцільним було б ширше використати сучасні міжнародні нормативні документи та рекомендації провідних міжнародних організацій. Зважаючи на тематику дослідження, варто було б активніше залучити рекомендації Всесвітньої організації охорони здоров'я (WHO), UNESCO, Європейської асоціації фізичного виховання та інших міжнародних інституцій щодо формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх фахівців. Це дозволило б посилити міжнародний контекст дослідження та підвищити рівень його наукової аргументованості.
3. Потребує певної конкретизації характеристика практико-орієнтованої підготовки майбутніх фахівців. Доцільно було б детальніше розкрити роль кожної бази практики у формуванні окремих компонентів готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.
4. Авторкою достатньо ґрунтовно охарактеризовано методологічні засади, принципи, підходи та етапи реалізації організаційно-педагогічної моделі. Разом із тим, доцільно було б чіткіше відобразити функціональні взаємозв'язки між окремими структурними блоками моделі та логіку переходу від визначених педагогічних умов до кінцевого результату. Слід було показати зв'язок від мети до результату. Крім того, вважаємо, що результативний блок моделі потребує більш чіткого формулювання прогнозованого результату. На нашу думку, прогнозованим результатом реалізації організаційно-педагогічної моделі має бути позитивна динаміка

сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності, що повною мірою відповідає меті дослідження та відображає ефективність впровадження запропонованої моделі.

Інна Ляхова, докторка педагогічних наук, професорка, професорка кафедри фізичного виховання і педагогіки спорту Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, надала позитивний відгук, у якому, загалом позитивно оцінюючи дисертаційну роботу висловила окремі зауваження та побажання:

1. У своїй дисертаційній роботі здобувачка слушно виділяє 3 групи методів, що використовувалися у процесі проведення дослідження (теоретичні, емпіричні та статистичні). Однак, на с. 24 не було конкретизовано, які ж саме методи математичної статистики було нею використано в науково-дослідній роботі, а тільки зазначено, з якою загальною метою було проведено збір фактичного матеріалу дослідження, що потребує більш детального пояснення.
2. В анотації, вступі та у розділі I дисертації дисертанткою неодноразово наголошується на важливості використання міждисциплінарного підходу. Наприклад, на с. 82 зазначається, що «не меншу значущість має міждисциплінарний підхід, що дає змогу поєднати знання з медицини, педагогіки, психології, біомеханіки та інформатики в контексті формування здоров'язбережувальної компетентності». На стор. 91 авторка спрямовує читача на забезпечення міждисциплінарного підходу до вивчення ЗТЗ, знову тільки наголошуючи на тому, що «сучасна підготовка майбутніх фахівців передбачає інтеграцію знань із медицини, психології, педагогіки, біомеханіки та інформатики» та вказуючи, справедливо зазначаючи, що «такий підхід допомагає здобувачам вищої освіти комплексно оцінювати стан здоров'я, фізичні можливості та психофізіологічні характеристики досліджуваних та ін.». Разом із тим, у тексті роботи лише частково можна зустріти епізодичне пояснення, як

саме цей підхід реалізувався здобувачкою в процесі формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності щодо поєднання знань медицини, педагогіки, психології, біомеханіки та інформатики. Отже, це потребує додаткової відповіді здобувачки на зауваження.

3. Відповідно до рівнів навчальних досягнень здобувачкою було вибрано шкалу оцінювання, в якій у верхній строчці табл. 3.2 низький рівень складав від 0 до 4 балів; середній рівень – 5–7 бали; високий рівень – 8–10 балів, а в нижній строчці – 2, 6 і 9 балів відповідно (розділ 3, пп. 3.1, с. 211, табл. 3.2). Отже, незрозуміло на підставі чого було обрано саме таку шкалу оцінювання сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності, коли в представлених додатках Б, В, Г, Д, Е, Ж, И та Л (с. 326, 329, 332, 335, 337, 339, 344, 350) передбачалися різні варіанти оцінювання як показників, так і відповідних рівнів навчальних досягнень, що потребує уточнення і пояснення з боку авторки роботи.
4. З нашої точки зору, виникає необхідність відповіді здобувачки на питання, скільки все ж таки етапів педагогічного експерименту передбачалося в дослідженні 2 чи все ж таки 3? Адже спочатку дисертанткою було визначено 3 етапи: констатувальний, формувальний і контрольний (так само це відбито і в загальних висновках), але в пп. 3.2 у всіх таблицях і рисунках висвітлено кінцеві результати дослідження наприкінці формувального етапу педагогічного експерименту. Відтак, виникає питання, чому був тоді присвячений контрольний етап педагогічного експерименту?
5. У загальному висновку щодо 2-го завдання дослідження, що стосується з'ясування сутності і змісту поняття здоров'язбережувальних технологій у сфері фізичної культури і спорту, авторкою слушно зазначено, що воно

належить до міждисциплінарних категорій сучасної педагогіки, фізичної культури, медицини та психології, а також про те, на чому формується його зміст і що покладено в його основу. Натомість, бажано б було у цьому висновку спочатку сформулювати авторське поняття «здоров'язбережувальні технології у сфері фізичної культури і спорту», готовність до яких передбачено формувати у майбутніх фахівців спеціальності 017 Фізична культура і спорт, а вже потім характеризувати його.

6. Дисертація не позбавлена технічних і стилістичних помилок.

Артем Бойченко, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради, позитивно оцінив дисертаційне дослідження та висловив окремі зауваження і побажання, які мають переважно рекомендаційний і дискусійний характер:

1. У дисертаційній роботі ґрунтовно розкрито зміст педагогічних умов формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій. Разом із тим доцільно було б дещо ширше представити особливості реалізації визначених педагогічних умов на різних етапах навчання здобувачів вищої освіти. Зокрема, додаткового пояснення потребує питання, яким чином зміст, форми та методи підготовки можуть змінюватися залежно від курсу навчання. Така конкретизація могла б посилити практичну спрямованість запропонованої моделі та полегшити її адаптацію до різних освітніх програм.
2. Схвальної оцінки заслуговує розроблена авторкою система критеріїв, показників і рівнів сформованості готовності майбутніх фахівців. Проте доцільно було б конкретизувати періодичність проведення діагностування, можливості застосування окремих методик для поточного контролю та способи врахування отриманих результатів під час коригування індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів.

3. Значною перевагою дослідження є розроблення навчально-методичного забезпечення, зокрема дисципліни «Сучасні здоров'язбережувальні технології». Проте певного уточнення потребують особливості використання розробленого забезпечення у підготовці майбутніх тренерів, фахівців з фітнесу, фізкультурно-оздоровчої діяльності та адаптивної фізичної культури.
4. Авторкою обґрунтовано доцільність застосування інформаційно-комунікаційних технологій у процесі формування досліджуваної готовності. Разом із тим у роботі можна було б дещо докладніше представити конкретні цифрові засоби, освітні платформи та електронні ресурси, які доцільно використовувати для моделювання професійних ситуацій, оцінювання стану здоров'я, планування фізичних навантажень і здійснення самоконтролю.

Алла Капітон, докторка педагогічних наук, професорка, професорка кафедри комп'ютерних та інформаційних технологій і систем Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», позитивно оцінюючи дисертаційне дослідження висловила такі зауваження та дискусійні положення:

1. У дисертації ґрунтовно обґрунтовано організаційно-педагогічну модель формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій, визначено її структурні компоненти, педагогічні умови, зміст, форми, методи та етапи реалізації. Водночас, на нашу думку, доцільним було б більш чітко конкретизувати механізми взаємозв'язку між окремими структурними складниками моделі та показати, яким чином зміна одного з них може впливати на результативність інших. Така деталізація посилила б системність і відтворюваність запропонованої моделі в освітньому процесі інших закладів вищої освіти.
2. Авторкою переконливо обґрунтовано структуру готовності, що охоплює мотиваційно-ціннісний, знаннєво-аналітичний, операційно-діяльнісний та

рефлексивно-оцінювальний компоненти. Водночас дискусійним залишається питання щодо можливості визначення інтегрального показника сформованості зазначеної готовності, який би узагальнював результати діагностування за всіма компонентами та давав змогу комплексно оцінити динаміку досліджуваного утворення.

3. Значна увага в роботі приділена міждисциплінарному підходу як одній із концептуальних засад і педагогічних умов формування готовності майбутніх фахівців. На наш погляд, наукову та практичну цінність дослідження могла б посилити більш формалізована репрезентація міждисциплінарних зв'язків між освітніми компонентами професійної підготовки, наприклад через структурно-логічну схему або матрицю, що відображала б послідовність інтеграції відповідних знань, умінь і професійних компетентностей.
4. У роботі представлено значний обсяг кількісних та якісних результатів педагогічного експерименту, які підтверджують ефективність запропонованої організаційно-педагогічної моделі. Водночас перспективним видається більш детальне представлення можливостей подальшого використання отриманих емпіричних даних для створення цифрової системи моніторингу сформованості готовності здобувачів вищої освіти. Це сприяло б оперативному відстеженню індивідуальної динаміки показників і забезпечило можливість своєчасного коригування освітнього процесу.
5. Безумовною перевагою дисертації є практична спрямованість отриманих результатів і можливість їх використання в професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. Разом із тим перспективним напрямом подальших досліджень вважаємо перевірку ефективності запропонованої моделі в умовах різних закладів вищої освіти та на різних контингентах здобувачів. Це дало б змогу додатково оцінити її універсальність, адаптивність та можливості масштабування в системі професійної освіти.

Тетяна Плачинда, докторка педагогічних наук, професорка, професорка кафедри фізичної культури та спорту Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», позитивно оцінюючи дисертаційне дослідження висловила такі зауваження та дискусійні положення:

1. Дисертаційна робота не позбавлена певних технічних огріхів, зокрема: відповідно до Наказу МОНУ «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» № 40 від 12.01.2017, п. 13 «Обов'язковим додатком до дисертації є список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію результатів дисертації», але такого додатку у роботі немає.

Загальна оцінка роботи і висновок. Дисертація Йопа Тетяни Володимирівни на тему: «Формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язберезувальних технологій у професійній діяльності», що подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями) є завершеним самостійним науковим дослідженням і відповідає вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), а її авторка, Йопа Тетяна Володимирівна, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Результати відкритого голосування:

«За» 5/41288/ членів ради;

«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Йопі Тетяні Володимирівні ступінь доктора філософії з галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова
разової спеціалізованої вченої ради
д.пед.н., професор

Тетяна ПЛАЧИНДА

Проректор з науково-педагогічної роботи
д.т.н., професор

Богдан КОРОБКО